

VI. skupina PS, ns^2np^4

Kyslík, síra, selen, tellur, polonium

- ❖ O a S jsou nekovy (tvoří kovalentní vazby), Se, Te jsou polokovy, Po je typický kov
- ❖ O je druhý nejvíce elektronegativní prvek \Rightarrow vytváření oktetové konfigurace
- ❖ pro O je charakteristická tvorba π_p vazeb
- ❖ S a další prvky mají vakantní d-orbitaly a jsou schopny se silně elektronegativními prvky (F, O) vytvářet π_{pd} interakce
- ❖ S je schopna tyto orbitaly použít pro tvorbu vyšších koordinačních čísel (5 a 6) v uspořádání trigonální bipyramidy a oktaedru
- ❖ oxidační stupeň VI+ je nejstabilnější u S, s rostoucím at. č. jeho stabilita klesá \Rightarrow vzrůst oxidačních vlastností oxidační vlastnosti především selenu
- ❖ s rost. at. č. roste stabilita oxid. stupně IV+
- ❖ pro Po je typický oxidační stupeň II+

Vlastnosti prvků VI. sk. PS

	O	S	Se	Te	Po
atomové číslo	8	16	34	52	84
rel. atomová hmotnost	15,9994	32,06	78,96	127,60	(209)
hustota [g cm ⁻³]	1,30	2,06	4,82	6,25	9,19
teplota tání °C	-218,8	119	217	452	246-54
teplota varu °C	-182,97	444,6	685	990	962
Koval. poloměr [pm]	73	104	117	137	164
ionizační energie [eV] I ₁	13,6	10,4	9,75	9,00	8,43
I ₂	35,1	23,4	21,3		
I ₆	138,1	88,0			
Elektronegativita	3,50	2,44	2,48	2,01	1,76

Kyslík

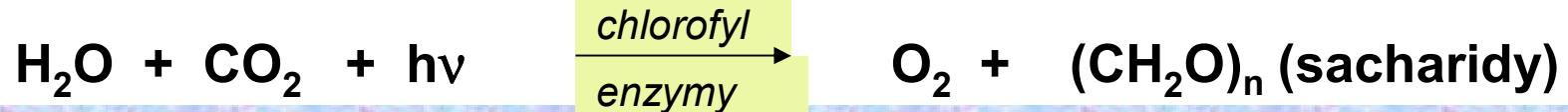
Výskyt

- nejhojnější biogenní prvek (45,5 % v hydro-, litho- a atmosféře)
- v zemské atmosféře (cca 21 obj. %) – dvě allotropické formy O_2 , O_3
- na Měsíci (44,6 %)
- přírodní kyslík je směs izotopů ^{16}O , ^{17}O (0,04 %) a ^{18}O (0,2 %)
(^{17}O pro NMR spektroskopii, ^{18}O pro IČ)

V zemské kůře:

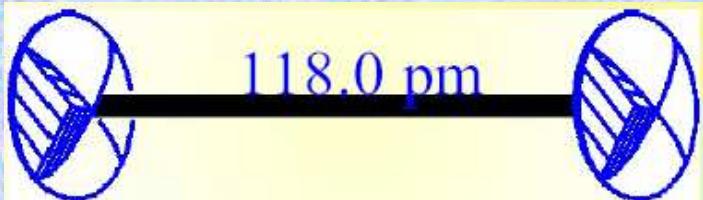
- VODA,
- OXIDY,
- A DALŠÍ KYSLÍKATÉ SLOUČENINY

Vznik dikyslíku fotosyntézou:

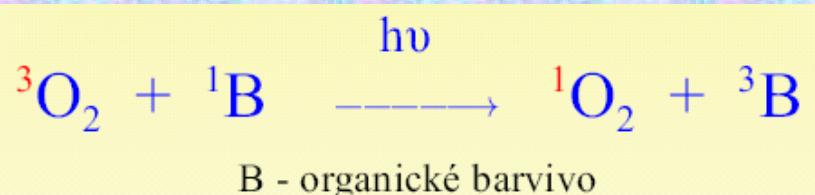

Dikyslík - molekula

b.t. -218.8 °C b.v. -182.97 °C

- v (s) tři krystalové modifikace
- v (l) a (s) - světlemodrý
- rozpustný omezeně ve vodě
- je paramagnetický (viz molekulový diagram) – tripletový kyslík
- singletový kyslík (neobsahuje nepárové elektrony)

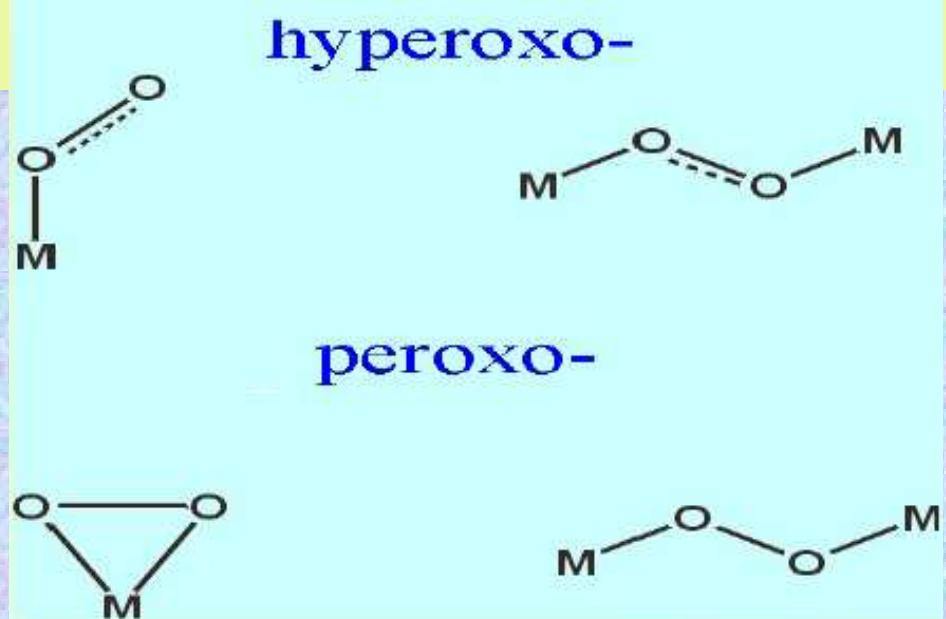
Pozn: může vznikat i ve vyšších vrstvách atmosféry

Vlastnosti kyslíku:

- Velmi reaktivní (silné oxidační vlastnosti)
- Zpravidla reaguje přímo (s výjimkou halogenů vzácných plynů a některých ušlechtilých kovů)
- Reakce jsou zpravidla exotermické (vznik světla a tepla - **hoření**)

Kyslík – vazebné poměry

- Vytváří kovalentní vazby s kovy i nekovy
- Zpravidla vystupuje jako elektronegativní složka sloučeniny
- Jako elektropozitivní vystupuje ve sloučeninách s fluorem – difluorid dikyslíku O_2F_2
- O_2^+ - kation dioxygenylový pouze s fluoroanionty BF_4^- , PtF_6^- , PF_6^-
- Může vytvářet až 4 σ vazby (občas doplněně π vaz. interakcí)
- K.č. v komplexech je až 8 (v oxidech M_2O s antifluoritovou strukturou).
- Dikyslík jako ligand

Kyslík - vazebné možnosti kyslíku

Typ hybridizace	Typ vazby	Příklady
	iontová	K_2O , BaO
sp^3	4σ	ZnO , Al_2O_3 , $\text{Be}_4\text{O}(\text{CH}_3\text{COO})_6$
	$3\sigma + 1 \text{ vp}$	H_3O^+ , $[\text{Cu}(\text{H}_2\text{O})_4]^{2+}$
	$2\sigma + 2 \text{ vp}$	H_2O , Cl_2O , R_2O
	$1\sigma + 3 \text{ vp}$, event. $1\sigma + 2 \text{ vp} + 1\pi$ delok.	R_3PO , R_2SO
sp^2	$2\sigma + 1\text{vp} + 1\pi$ delok.	O_3 (středový atom)
	$1\sigma + 2 \text{ vp} + 1\pi$	ketony
sp	$1\sigma + 1 \text{ vp} + 2\pi$	CO , NO^+

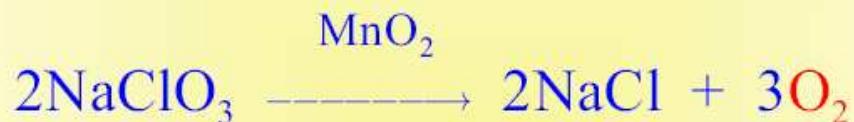
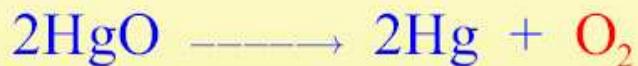
vp – volný (=nevazebný) elektronový pár

Kyslík – příprava a výroba

Příprava:

elektrolýza vody

termický rozklad oxidů, peroxidů a některých solí

reakcí vyšších oxidů s kyselinou sírovou

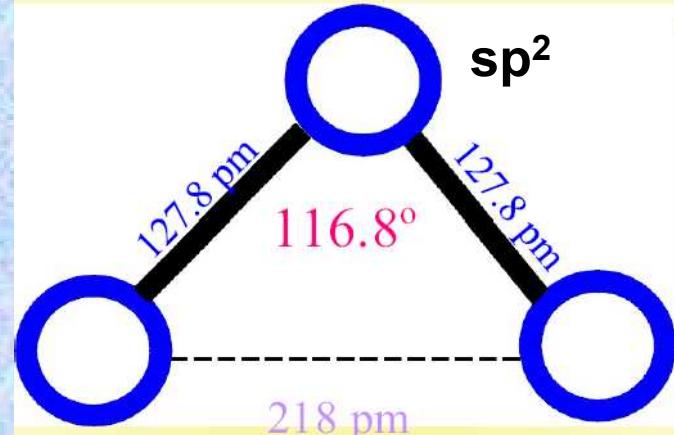
Výroba:

frakční destilací z kapalněného vzduchu

(t.v. dusíku -196 °C, kyslíku -183 °C)

Ozon

- Velmi reaktivní
- Silné oxidační účinky v plynném stavu a v roztoku
- V kyselých roztocích je stabilnější než v alkalických

Stanovení:

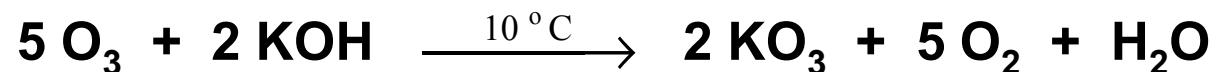
jodometrické stanovení ozonu

Příprava : účinkem tichého el. výboje na vzdušný kyslík
 termicky rozkladem kyseliny hydrogenjodisté

Ozon - vlastnosti

Se suchými práškovými hydroxidy alkalických kovů vytváří ozonidy KO_3

Použití ozonu:

- ke sterilizaci vody,
- čištění vzduchu,
- bělení olejů a škrobu

Sloučeniny kyslíku – oxidy

Rozdělení oxidů:

podle druhu vazby

- Iontové
- Podvojné
 - ▶ Perowskit ABO_3 (A B)
 - ▶ Ilmenit ABO_3 (A B)
 - ▶ Spinel AB_2O_4
- Kovalentní
- Polymerní
 - ▶ řetězové HgO , $(\text{SeO}_2)_n$,
 - ▶ vrstevnaté SnO , MoO_3 ,
- Molekulové CO_2 , OsO_4 ,

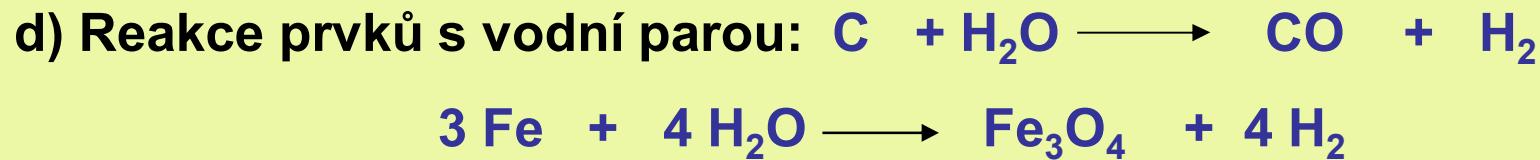
podle charakteru

- Kyselé B_2O_3 , SO_3 ,
 - $\text{B}_2\text{O}_3 + 3\text{H}_2\text{O} \longrightarrow 2\text{H}_3\text{BO}_3$
- Bazické Na_2O , CaO ,
 - $\text{CaO} + \text{H}_2\text{O} \longrightarrow \text{Ca}(\text{OH})_2$
 - $\text{CuO} + 2\text{H}_2\text{SO}_4 \longrightarrow \text{CuSO}_4 + \text{H}_2\text{O}$
- Amfoterní ZnO , Al_2O_3 ,
 - $\text{ZnO} + 2\text{H}_3\text{O}^+ \longrightarrow \text{Zn}^{2+} + 3\text{H}_2\text{O}$
 - $\text{ZnO} + 2\text{OH}^- + \text{H}_2\text{O} \longrightarrow [\text{Zn}(\text{OH})_4]^{2-}$
- Indiferentní CO , N_2O , NO ,

Sloučeniny kyslíku – oxidy

Obecné metody přípravy:

a) Přímá syntéza

e) Oxidace prvků oxidovadly

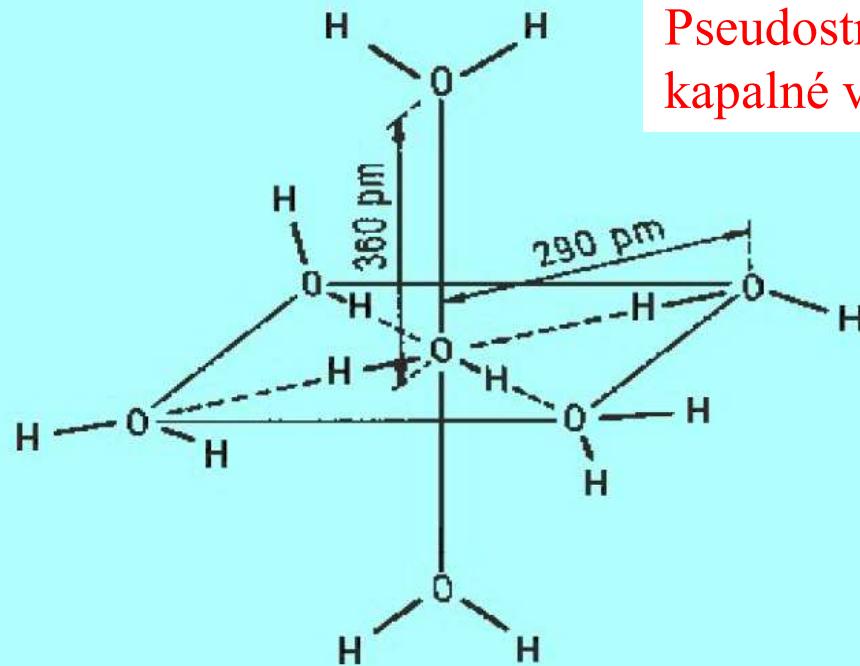
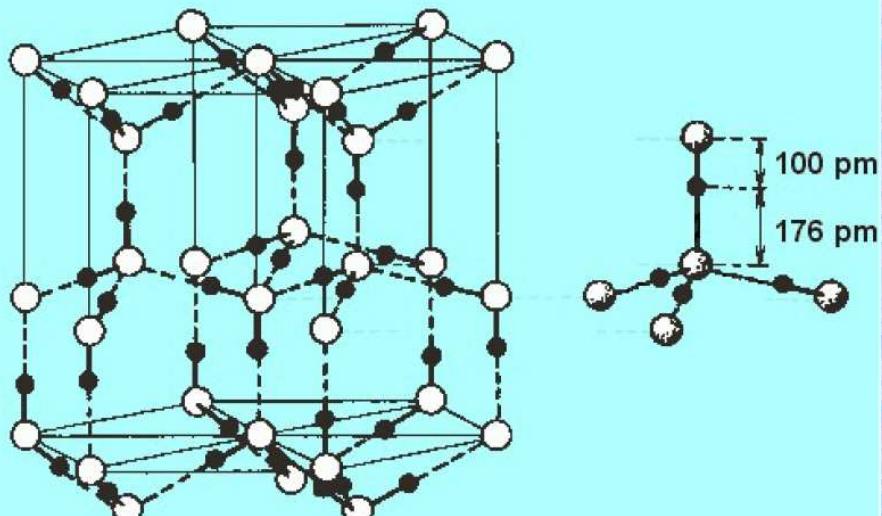
f) Termický rozklad nebo redukce vyšších oxidů

Sloučeniny kyslíku – voda

Výjimečná látka:

- vodíkové můstky \Rightarrow vysoké t.t. a t.v., vysoká hodnota skup. tepel
- termicky stabilní
- nejpoužívanější protické rozpouštědlo
- vazba H—O, i když je polární, je velmi pevná, vazebná energie je 464 kJ mol^{-1}

Struktura ledu I h

Pseudostruktura kapalné vody

tetragonální soustava

- existuje mnoho kryst. modifikací ledu
- **hexagonální led** s prázdnou mřížkou umožňuje vznik klathrátů

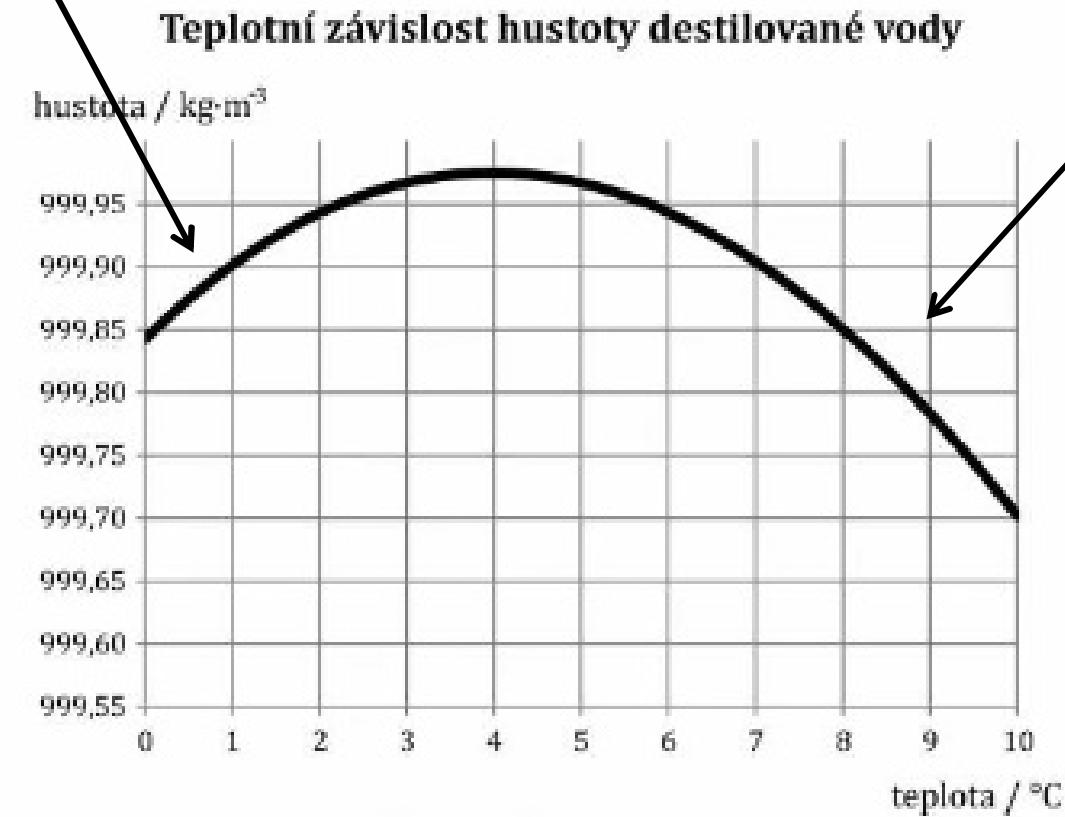
Anomálie vody

- souvisí s hustotou vody, která je nejvyšší je při 3,98 °C

Šesterečné struktury podobné ledu – jsou „prázdnější“ – tedy pokles hustoty

Hustota vody se řídí vztahem

$$\rho = \frac{m}{V}$$

Sloučeniny kyslíku – voda

- Vlastnosti vody ovlivňuje množství rozpuštěných látek, pro řadu použití musíme vodu upravovat, zbavovat ji příměsí.
- Běžná pitná voda obsahuje většinou (vedle jiných) chloridy, sírany a hydrogenuhličitany hořečnaté a vápenaté (v max. povoleném množství do 1,5 g/l), jejich přítomnost způsobuje tzv. **tvrdost vody**.
- **Tvrdost vody – trvalá** (sírany) a **přechodná** (hydrogenuhličitany Ca a Mg)
- I poměrně čistá voda dešťová obsahuje rozpuštěné plyny (**CO₂, NH₃, H₂S, SO₂**).

Dnes se většina vody upravuje ve vodárnách:

- čiření - srážení koloidů sorpcí na Fe(OH)₃, event. Al(OH)₃
- následná filtrace,
- změkčování pomocí ionexů,
- dezinfekce chlorem či ozonem.

Pozn.: K dosažení nejvyšší čistoty vody se používá destilace nebo iontově výměnné techniky (deionizovaná voda).

Sloučeniny kyslíku – vazebné schopnosti vody

- může být vázána v **komplexních kationtech donor-akceptorovou vazbou** via volný elektronový pár na atomu kyslíku,
např. $[\text{Be}(\text{H}_2\text{O})_4]^{2+}$, $[\text{Co}(\text{H}_2\text{O})_6]^{2+}$, $[\text{Cr}(\text{H}_2\text{O})_6]^{3+}$.
- méně často je voda vázána na anionty pomocí vodíkového můstku, např.
 $[\text{Cu}(\text{H}_2\text{O})_4]\text{SO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O}$, kdy jedna molekula H_2O zprostředkovává vodíkovými můstky vazbu mezi $[\text{SO}_4]^{2-}$ anionty.
- voda může jako součástí struktury krystalů, např. $\text{LiCl}\cdot\text{H}_2\text{O}$, $\text{KF}\cdot 2\text{H}_2\text{O}$, aj.

- Voda má vysokou permitivitu (dielektrickou konstantu, $\epsilon = 78$) a je schopna solvatovat jak kationty, tak anionty.
- Je proto vynikajícím rozpouštědlem velkého množství iontových sloučenin.
- Je též dobře mísetelná i s řadou kovalentních organických rozpouštědel (alkoholy, aceton, karboxylové kyseliny, dioxan, tetrahydrofuran, dimethylformamid, dimethylsulfoxid, hexamethylfosforyltriamid, aj.).
- Řada polárních kovalentních sloučenin se ve vodě rozpouští za disociace (HCl , H_2SO_4) – **potenciální elektrolyty**.

Sloučeniny kyslíku – voda

Voda může též hydrolyzovat (solvolyzovat) látky, jejichž centrální atom má velkou afinitu ke kyslíku, např. :

- Ionizační konstanta vody: $K_{rovn} = [\text{H}_3\text{O}^+] \cdot [\text{OH}^-] / [\text{H}_2\text{O}]^2 = 3,23 \cdot 10^{-18}$
- Iontový součin vody: $K_w = [\text{H}_3\text{O}^+] \cdot [\text{OH}^-] \cong 10^{-14} \Rightarrow$ definice pH

Tato konstanta je sice nízká, projevuje se však reakcí s řadou „solí“ kyselin slabších, jako jsou alkoholáty, amidy, iontové nitridy, fosfidy, silicidy a boridy, vedoucích k hydroxidům a příslušným hydridům (alkoholy, NH_3 , PH_3 , silany, borany).

Deuteriumoxid, D_2O (těžká voda)

- nachází se v malém množství v běžné vodě.
- získává se elektrolýzou vody, kdy se lehký vodík vylučuje rychleji než deuterium, a proto se D_2O hromadí v elektrolytu.
- Dnes se získává v mnohatunových množstvích pro provoz jaderných reaktorů (chladicí prostředek, moderátor rychlých neutronů), pro studium konstituce látek NMR metodou, kinetická měření, atd.
- Chemicky se D_2O neliší od H_2O (snad jen tím, že reakce v D_2O probíhají pomaleji – izotopový efekt).
- Díky menší permitivitě D_2O je též rozpustnost solí v D_2O menší.
- Také autoprotolýza D_2O je nižší.
- Zřetelný rozdíl je u fyzikálních konstant.

Sloučeniny kyslíku – těžká voda D_2O , T_2O

Vlastnosti H_2O , D_2O a T_2O

	H_2O	D_2O	T_2O
relativní molekulová hmotnost	18,015	20,028	22,032
teplota tání °C	0,00	3,81	4,48
teplota varu °C	100,00	101,42	101,51
hustota (25 °C, g cm ⁻³)	0.99701	1.1044	1.2138
maximální hustota (g cm ⁻³)	1,000	1,1059	1,2150
relativní permitivita	78,39	78,06	-
disociační konstanta	$1,821 \cdot 10^{-16}$	$3,54 \cdot 10^{-17}$	$1,1 \cdot 10^{-17}$
iontový produkt	$1,008 \cdot 10^{-14}$	$1,95 \cdot 10^{-15}$	$6 \cdot 10^{-16}$

Sloučeniny kyslíku – peroxid vodíku

byl poprvé získán rozkladem peroxidu barnatého kyselinou sírovou:

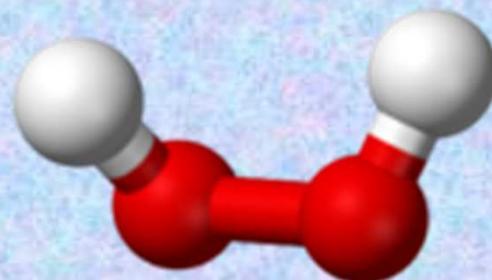
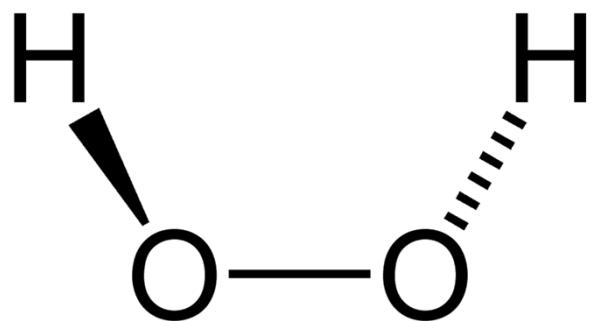
Dnes se vyrábí např. anodickou oxidací kyseliny sírové

a následnou hydrolýzou a oddestilováním H_2O_2 ve vakuu :

Sloučeniny kyslíku – peroxid vodíku

- Molekula H_2O_2 je lomená, s vazbou $-\text{O}-\text{O}-$.
- vazebný úhel $\text{H}-\text{O}-\text{O}$ je asi $96,9^\circ$,
- roviny obou $-\text{OH}$ vazeb mají diedrický úhel $93,6^\circ$,
- v krystalickém i plynném stavu jsou tyto hodnoty poněkud odlišné.
- Oba atomy kyslíku jsou v hybridním stavu sp^3

Koncentrovaný roztok způsobuje poleptání

Peroxid vodíku – vlastnosti a reakce

- Peroxid vodíku je poněkud silnější kyselina než voda ($K_a = 1,78 \cdot 10^{-12}$).
- Je proto schopen tvořit soli – **peroxydy a hydrogenperoxydy**.
- Tyto soli jsou však ve vodném roztoku silně hydrolyzovány a odštěpují kyslík (povařením úplně, totéž platí i pro rozklad peroxidu vodíku v alkalickém prostředí).

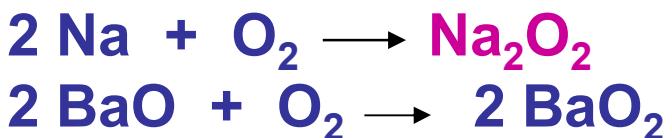
⇒ peroxyd lze stanovit i jodometricky

permanganátometrické stanovení peroxidu vodíku

Peroxid vodíku – soli peroxidu vodíku

- Hydrogenperoxydy H-O-O^- byly popsány pouze u alkalických kovů. Dají se izolovat pouze jako peroxyhydráty, např. $\text{NaHO}_2 \cdot 1/2\text{H}_2\text{O}_2$.
- Peroxydy s aniontem O_2^{2-} známe dobře u alkalických kovů a kovů alkalických zemin. Nejsnáze dostupné jsou Na_2O_2 a BaO_2 , vznikající za zvýšené teploty podle rovnic:

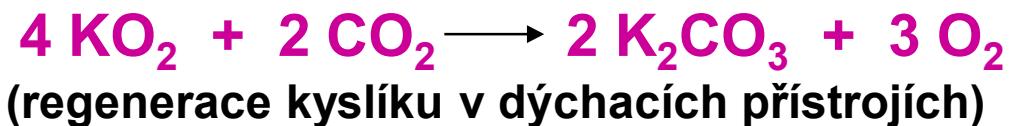
Všechny peroxydy mají ve struktuře zachovánu vazbu $—\text{O}—\text{O}—$.

- Hyperoxidy tvoří některé těžší alkalické kovy. Obsahují anion O_2^- , jsou tedy paramagnetické a oranžově až hnědě zbarvené.

Vznikají též přímým slučováním. Vodou se hydrolyzují:

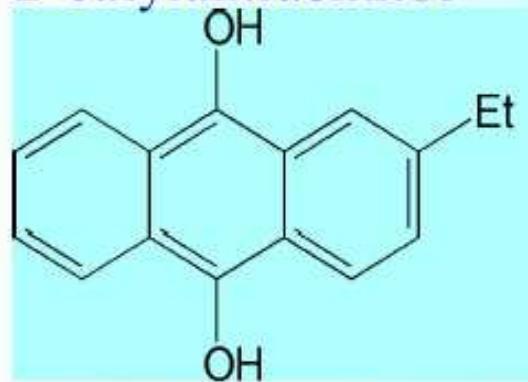

Z hlediska praktického využití je významná reakce

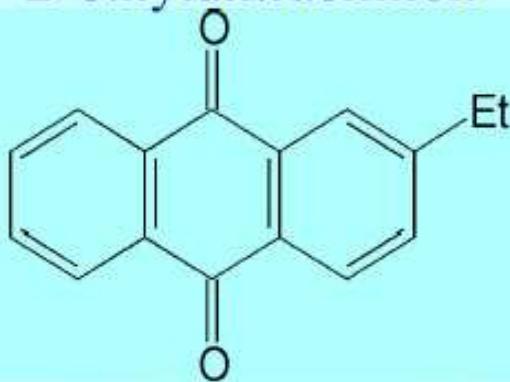

Výroba peroxidu vodíku

2-ethylantrachinol

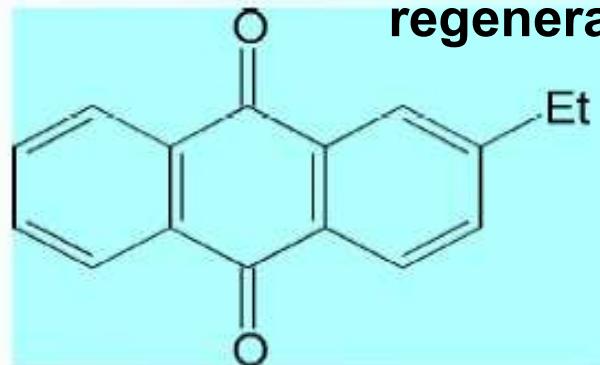
2-ethylantrachinon

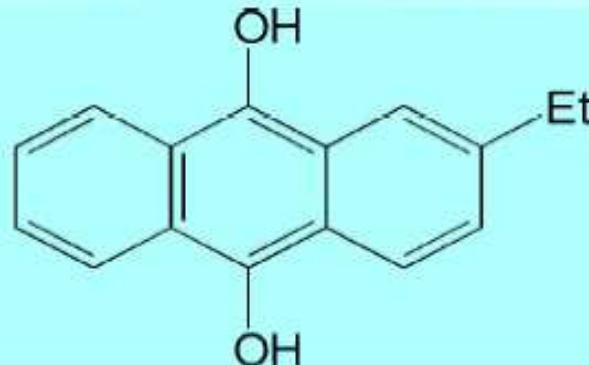
$\xrightarrow{\text{O}_2}$

H_2O_2

regenerace substrátu

$\xrightarrow{\text{H}_2, \text{Pd}}$

Peroxid vodíku – výroba a skladování

- vakuovou destilací vodné fáze se zkonzentruje na **30% roztok** a jako takový přichází do prodeje.
- vyšší koncentrace (dají se získat vakuovým zahušťováním) jsou nebezpečné
- může docházet, zvláště za katalytického působení některých kovů, MnO_2 , prachu i alkálií ze skla, k explozivnímu rozkladu.
- proto se i roztoky H_2O_2 uchovávají v PE lahvích a stabilizují se přídavkem H_3PO_4 , H_2SO_4 , močoviny, acetanilidu, apod.

Peroxid vodíku – použití

Použití peroxidu vodíku i peroxidů je velké.

- převážná část vyráběného H_2O_2 slouží k bělení textilií, papíru, slámy, kůže,
- k výrobě bělicích detergentů (peroxoboritany, peroxouhličitany),
- k dezinfekci,
- k výrobě epoxidů, atd.

Světová roční produkce H_2O_2 je v řádu milionu tun !

**V praxi (kadeřnictví, bělicí zubní pasty, bělicí prací prášky)
krystalohydryty peroxidu vodíku (močovina, boritany).**